

Вікторія КОТЕНОК
Фото автора

У репертуарі Театру
юного глядача на
Липках з'явилася
інсценізація повісті
Юрія Винничука

Данііл Маржець, Богдан Данилюк

ДРАКОН

ЯК СИМВОЛ ДОБРОТИ

Водному королівстві, а точніше — князівстві, жив собі князь (читай — олігарх). Середньостатистичний. Їмав він доньку-красуню, яку добре було б уже заміж видати. Щоб не засиділася в дівках... Як будь-який люблячий (читай — небідний) батько, князь хотів для доньки особливого чоловіка. Героя!!! Та де ж його взяти, якщо у князівстві — мир і спокій. І, як на зло, жодного дракона (читай — ворога). Ну, хіба що, мухи трохи надокучають...

Утім, вірний радник-правиця для свого повелителя зробить усе: і дракона знайде, і лицарів добуде, і з поєдинку яскраве шоу організує. А заодно й небожа-телепня у наречені запхне.

І неважливо, що дракон має лише 8 років, вегетаріанець, малює картини, вирощує квіти, читає Біблію, складає вірші й зовсім не хоче ні з ким змагатися. Неважливо, що народ ніколи не воював і не вбивав. Не-важ-ли-во! Бо така традиція: герой убиває дракона, звільняє красуню й одружується на ній. А вікові традиції не можна порушувати. Бо як

жити інакше — ніхто не знає... не вміє... не пробував...

Театр юного глядача на Липках представив аполітичний детектив «Місце для дракона» за однойменною повістю Юрія Винничука. Режисер, сценограф та автор музичної концепції вистави — Олег Мельничук, і це його третя робота в цьому театрі.

Із визначеним жанром однозначно хочеться посперечатися. Детективом виставу важко назвати, швидше — притчею, казкою. Та й стосунок до політики в ній якраз безпосередній. Як на мене, це фентезі на тему боротьби добра зі злом: хто чи що уособлює в собі те зло, як воно виникає і чи існує взагалі.

Творці вистави на прикладі цієї легенди (на сучасний лад) намагаються докопатися до кореня глобальних проблем. Приміром, змушують задуматися про причини виникнення багатьох воєн, зрозуміти, звідки в людей береться ненависть та ворожість, бажання помститися і прагнення бути героєм, ділити оточення на своїх і чужих. А також спонукають поміркува-

Сергій Кучера, Євген Супрун, Максим Канюка

Сцена з вистави

ти про те, як влада споконвіків маніпулює почуттями й обов'язками народу та тримає людей у страху й покорі.

Невтішний висновок вимальовується після перегляду вистави. Люди самі стали хижакими-драконами, які ладні з будь-кого — дитини, тварини, природи тощо — зробити ворога. Аби лише не порушувати тисячолітню традицію «їсти» собі подібних, шукати й убивати опонентів, задовольняти свої потреби («хліба і видовищ»).

Та щоб глядач сприймав історію легко і «смачно», постановники придумали їй доволі цікаву обгортку. Із князівства зробили умовний харчоблок (у стилі початку XX ст.) із кухнею, барною стійкою і місцем для розваги-відпочинку гостей. А шеф-кухарем обрали Радника Князя, який всю цю кашу-історію варить-смажить-пече.

А втім, кожен герой вистави по-своєму привабливий і додає дійству своєрідної пікантності: імбецильний Князь (заслужений артист України Олександр Вілков), екзальтований Радник (Даніїл Маржець), розбалувана донька Князя — Настасія (Христина Микитин),

Олександр Вілков

Христина Микитин, Богдан Данилюк

 Богдан Данилюк,
Руслан Гофуров

інфантильний племінник Радника — Джура (Єгор Литвинов), добродушний дядько Дракона — Пустельник (Руслан Гофуров), віддані й безрозсудні лицарі Лаврін (Сергій Кучера), Гудбрант (Євген Супрун) і Кельбас (Максим Канюка), зваблива зірка шоу — Співачка (Мирослава Філіпович).

Та окремо хочеться відзначити стовідсоткове потрапляння в образ Богдана Данилюка у ролі Дракона Грицька. Дитяча простота та наївність, відвертість, доброта, смиренність, милосердя, якими він наділив свого персонажа, вражають і захоплюють.

Найбільш емоційно напружена сцена поєдинку Лавріна з Драконом. Направду, шкода обох героїв. Адже вони просто стали марionетками в руках вправного ляльководи-Радника. Тому так і хочеться, мов двох дітлахів-бешкетників, взяти їх за вуха й розвести в різні боки.

Єдине, що обтяжує цю виставу, — це довгий початок, зав'язка історії. Майже вся перша дія складна для сприйняття і не зрозуміла за сюжетом. Тому для довершеності виставі бракує елементарної композиційної щільності та стрункості.

ДОВІДКА :

Юрій Винничук — український журналіст, письменник і редактор. Автор повістей, романів, збірок віршів та оповідань, краєзнавчих книг, енциклопедій, перекладів, дитячих книжок. Упорядник шістнадцяти антологій. Володар премій «Книга року Бі-Бі-Сі» (2005, 2012) та «Золотий письменник України» (2012).

У видавництві «Піраміда» вийшла ціла серія книг різних жанрів і авторів під назвою «Юрій Винничук презентує». Повість «Місце для дракона» Винничука введена у шкільну програму восьмого класу.